

ਉਮਾ ਨਾਥ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਏ. ਐਨ. ਜਿੰਦਲ ਜੇ. ਜੇ.

ਗੁਰਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਉਰਫ ਪਾਲਾ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਰਾਜ—ਜਵਾਬਦਾਰਤਾ

2002 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 981/DB

28 ਮਈ, 2007

ਭਾਰਤੀ, ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860-ਐਸ.ਐਸ. 302 ਅਤੇ 364—ਇੱਕ ਟੈਕਸੀ ਡਰਾਈਵਰ ਦਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਤਲ—ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਰਿਕਵਰੀ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ-ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਤਰਾਸਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੁਖਤਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ-ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ। ਸ਼ੱਕ—ਅਪੀਲਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਪੱਖ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਤੋਂ ਟਾਟਾ ਸੂਮੋ, ਲਾਕੇਟ, ਪਰਸ ਅਤੇ ਆਰਸੀ ਦੀ ਕਥਿਤ ਬਰਾਮਦਗੀ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜੁਰਮ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪੁਖਤਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਇਸਲਈ, ਅਸੀਂ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਭਿੰਨ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੂਰੇ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਲਈ, ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲਾ ਸਾਡੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 16 ਅਤੇ 18)

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਅਧੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(ਪਰਾ 19)

ਕੰਵਲਜੀਤ। ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ.

ਰੀਤਾ ਕੋਹਲੀ, ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਜਵਾਬਦਾਰਤਾ ਲਈ ਪੰਜਾਬ-
ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ।

ਏ.ਐਨ. ਜਿੰਦਲ, ਜੇ.

(1) ਚਾਰ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰਬਰ 981 -2002,106 ਦਾ DB-2003,125-DB of 2004 ਅਤੇ 470-DB ਦਾ 2006, 4 ਦਸੰਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ (ਐਡਹਾਕ , ਫਾਸੀਪੁਰ ਅਦਾਲਤ) ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਹੈ । ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ- ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਭਿੰਦਾ, ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਪਾਲਾ ਅਤੇ ਰਾਜਵੀਰ ਉਰਫ ਰਾਜੂ ਭਈਆ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ 364 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ: -

ਅਧੀਨ 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. - ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨਾ।
1,000 ਹਰੇਕ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਹੋਰ ਸਖਤ ਕੈਦ ਕੱਟਣੀ ਪਵੇਗੀ।

ਅਧੀਨ 364 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. - ਦਸ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨਾ। 1,000 ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਹੋਰ ਸਖਤ ਕੈਦ ਕੱਟਣੀ ਪਵੇਗੀ।

(2) ਸਿਕੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ) ਟਾਟਾ ਸੂਮੇ ਨੰਬਰ ਪੀਬੀ-10-5786 ਦਾ ਟੈਕਸੀ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਟਿੱਕਾ ਉਕਤ ਟਾਟਾ ਸੂਮੇ ਦਾ ਡਰਾਈਵਰ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਸਾਹਮਣੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ 1 ਅਗਸਤ 2000 ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੁਪਹਿਰ 2.30 ਵਜੇ ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਸ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਸਿੰਘਪੁਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਬਾਲਾ ਬਾਲਕਨਾਥ ਦੇ ਮੰਦਰ ਜਾਣ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਮੰਗੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਕਤ ਟਾਟਾ ਸੂਮੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਣੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ 3 ਅਗਸਤ, 2000 ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਟੈਕਸੀ 1 ਅਗਸਤ, 2000 ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ 4 ਅਗਸਤ, 2000 ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਚਾਰਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ। ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਟਾਟਾ ਸੂਮੇ ਸਮੇਤ ਅਗਵਾ ਨੰਬਰ ਪੀ.ਬੀ.-10-5786।

(3) 6 ਅਗਸਤ 2000 ਨੂੰ ਤਫਤੀਸ਼ ਦੌਰਾਨ ਸਬ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਟਾਟਾ ਸੂਮੇ ਗੜ੍ਹਦੀਵਾਲਾ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਦੁਸਰਕਾ ਨੇੜੇ ਇਕ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿਚ ਖਾਣਾ ਖਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਨੇ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਛਾਪਾ ਮਾਰਿਆ, ਟਾਟਾ ਸੂਮੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ।

(4) ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਦੋਸ਼ੀ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕੋਲੋਂ ਉਸ ਦੇ ਪਿੰਡ ਅਬਾਦਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ 'ਚੋਂ ਇਕ ਲਾਕੇਟ ਬਰਾਮਦ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਖੁਲਾਸੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੁਲਜ਼ਮ

ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕੋਲੋਂ ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਫੋਟੋ ਵਾਲਾ ਪਰਸ ਵੀ ਬਰਾਮਦ ਹੋਇਆ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜਵੀਰ ਨੇ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰੋਂ ਸਿਕੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਂ ਦੀ ਟਾਟਾ ਸੂਮੋ ਦੀ ਆਰਸੀ ਵੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(5) ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪੁਲਿਸ ਨੇ 2 ਅਗਸਤ, 2000 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚੋਂ (ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ) ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਡਾਕਟਰ ਉਮੇਸ਼ ਗੌਤਮ ਨੇ 2 ਅਗਸਤ 2000 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 4.40 ਵਜੇ ਕਿਸੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਵਜੋਂ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕਰਵਾਇਆ। ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ 7 ਦੇ ਕਰੀਬ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪਾਏ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਗਲਾ ਘੁੱਟਣ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਝੋੜਾ ਰੋਡ ਸਥਿਤ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਸ਼ਰਾਬ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। ਦੀਨਾ ਨਾਥ PW4 ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਟਾਟਾ ਸੂਮੋ 'ਚ ਉਸ ਦੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ 'ਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ PW10 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਟਾਟਾ ਸੂਮੋ ਅਤੇ ਦਸੂਹਾ ਤੋਂ ਬਾਬਾ ਬਾਲਕ ਨਾਥ ਨਾਥ ਮੰਦਰ ਲਈ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਦਸੂਹਾ ਤੋਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਤੱਕ ਦਾ ਸਫ਼ਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਕਤ ਟਾਟਾ ਸੂਮੋ 'ਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।

(6) ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਖਿਲਾਫ ਚਲਾਨ ਅਦਾਲਤ 'ਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 364 ਅਤੇ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ।

(7) ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਸ਼ਾਮ ਲਾਈ PW1, ਸੁਨੀਲ ਕੁਮਾਰ PW2, ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਰ PW3, ਦੀਨਾ ਨਾਥ PW4, ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ PW5, ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ PW6, ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ PW7, ਸਿਕੰਦਰ ਸਿੰਘ PW8, ਡਾ. ਉਮੇਸ਼ ਗੌਤਮ PW9, ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.10, ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਰਾਜਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.11, ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.-12 ਅਤੇ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.13 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

(8) ਪੜਤਾਲ 'ਤੇ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਪੀਲ.

(9) ਅਸੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ - ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

(10) ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਅਨੁਕੂਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1 ਅਗਸਤ, 2000 ਨੂੰ ਟੈਕਸੀ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਈ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ 2 ਅਗਸਤ, 2000 ਨੂੰ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਲਾਕੇ 'ਚ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 364 ਤਹਿਤ ਐੱਫ. 4 ਅਗਸਤ 2000 ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕਤਲ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ

ਨੂੰ 6 ਅਗਸਤ, 2000 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 9 ਅਗਸਤ, 2000 ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਕੋਲੋਂ ਟਾਟਾ ਸੂਮੋ ਦਾ ਪਰਸ, ਲਾਕੇਟ ਅਤੇ ਆਰ.ਸੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਲਝ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੱਕ ਭਾਵੇਂ ਗੰਭੀਰ ਹੋਵੇ, ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸਬੂਤ ਦੇ. ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਬਲਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਮੰਗੀ ਹੈ:-

- (I) ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਦੇਖੀ ਗਈ ਥਿਊਰੀ: ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ PW5, ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੇਕੇ, ਝੋੜਾ ਰੋਡ, ਉਨਾ ਦਾ ਸੇਲਜ਼ਮੈਨ, ਜਿੱਥੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਰਾਬ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੀ; ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ PW 10 ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ; ਦੀਨਾ ਨਾਥ PW4 ਜਿਸ ਦੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਖਾਣਾ-ਪੀਣਾ ਲੈ ਕੇ ਗਏ ਸਨ; ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਲਾਈ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਜਿਸ ਦੇ ਚਾਹ-ਸਟਾਲ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪੈਪਸੀ ਖਰੀਦੀ ਸੀ;
- (II) ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸੀ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਣ ਸਬੰਧੀ ਤੱਥ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਅਮਜੀਤ ਸਿੰਘ PW6;
- (III) ਮੁਲਜ਼ਮ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕੋਲੋਂ ਲਾਕੇਟ (ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਕੀੜਾ) ਬਰਾਮਦ, ਮੁਲਜ਼ਮ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕੋਲੋਂ ਉਸ ਦੀ ਫੋਟੋ ਵਾਲਾ ਪਰਸ, ਮੁਲਜ਼ਮ ਰਾਜਵੀਰ ਸਿੰਘ ਕੋਲੋਂ ਟਾਟਾ ਸੂਮੋ ਦੀ ਆਰਸੀ ਅਤੇ ਟਾਟਾ ਸੂਮੋ ਦੀ ਬੇਅਰਿੰਗ ਨੰ. ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ 'ਚੋਂ ਪੀ.ਬੀ.-10-5786;

(11) ਹੁਣ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਝਾਤ ਮਾਰੀਏ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(12) ਪਹਿਲੀ ਸਬਿਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਸਿਕੰਦਰ ਸਿੰਘ PW 8, ਜੋ ਕਿ ਟਾਟਾ ਸੂਮੋ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਨੇ 4 ਅਗਸਤ, 2000 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ 1 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। , 2000 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 1.30/2.00 ਵਜੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਬਾ ਬਾਲਕਨਾਥ ਮੰਦਰ ਜਾਣ ਲਈ ਟਾਟਾ ਸੂਮੋ ਲੈਣ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ 3 ਅਗਸਤ 2000 ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.10 ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਟਾਟਾ ਸੂਮੋ ਰਾਹੀਂ ਸਫਰ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਸਮੇਂ,

ਉਸਨੇ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਭਟਕਦਿਆਂ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੁਝ ਦੋਸਤ ਉਸਨੂੰ ਬਾਬਾ ਬਾਲਕਨਾਥ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਗੱਡੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੀ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਟਾਟਾ ਸੂਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਟਾਟਾ ਸੂਮਾ ਲੈਣ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗਵਾਹ ਅਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੀਡਬਲਯੂ6, ਸੈਕਟਰੀ, ਟੈਕਸੀ ਯੂਨੀਅਨ, ਦਸੂਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਵੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗੱਡੀ ਨੇ 1 ਅਗਸਤ 2000 ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਬਾਲਕਨਾਥ ਮੰਦਰ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ 2 ਅਗਸਤ 2000 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਟੈਕਸੀ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਈ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦਿਨ ਟੈਕਸੀ ਯੂਨੀਅਨ ਪਰਿਸਰ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਟੈਕਸੀ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਣ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਬਾਲਕਨਾਥ ਮੰਦਰ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(13) ਹੁਣ ਅਗਲੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਸ਼ਾਮ ਲਾਈ PW1 ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ 1 ਅਗਸਤ, 2000 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਪੈਪਸੀ ਖਰੀਦਣ ਆਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੈਪਸੀ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅੱਗੇ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਦੀਨਾ ਨਾਥ PW4 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ 1 ਅਗਸਤ, 2000 ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਬਾਬਾ ਬਾਲਕਨਾਥ ਮੰਦਰ ਲਈ ਚੱਲ ਪਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜ ਵਿਅਕਤੀ ਭੋਜਨ ਲੈਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਆਏ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਾਬਾ ਬਾਲਕਨਾਥ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ। ਮੰਦਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਨਿਆਣੀ ਲੈ ਜਾਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਵਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿੰਡ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਵਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਟਾਟਾ ਸੂਮੇ ਦਾ ਨੰਬਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਸਵਾਰੀ ਲਈ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.5) ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੇਕੇ 'ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਲੈਣ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਤੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਿਕੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਟਾਟਾ ਸੂਮੇ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਣਨ-ਸੁਣਨ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਾਸਾ ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਪੋਨਾ ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣ, (1) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ

ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਿਤਾ PW9 ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ। ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.22, ਜੋ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਗੁਆਂਢੀ ਹੈ, ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 4.30 ਵਜੇ ਉਸਨੂੰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.1 ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਰੋਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਖੁਦ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੇਟੀ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(14) ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ,

“PW21 ਦਾ ਬਿਆਨ ਇੱਕ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਉਪਰੋਕਤ ਸੁਣਾਈ ਨਿਯਮ ਦਾ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਅਪਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। , ਉਸੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਘਟਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਬਿਆਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਸਪੀਕਰ ਅਜੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਤਣਾਅ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੋਜ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ

(12) 2000 (3) ਆਰਸੀਆਰ (ਸੀਆਰਐਲ) 96

ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ PW 1 ਨੂੰ PW21 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਹੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰਨ ਲਈ, PW 1 ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ. ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, PW21 ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਅਟੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(15) ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ PW 10 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਜਾਂ ਇਹ ਉਸੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਤੱਥ ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਤੱਥ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਠੋਸ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਠੋਸ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ 1 ਅਗਸਤ, 2000 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਠੋਸ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਟਾਟਾ ਸੂਮੇ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ ਬਾਲਕਨਾਥ ਮੰਦਰ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਟਾਟਾ ਸੂਮੇ ਦਾ ਡਰਾਈਵਰ ਸੀ। ਨਾ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਬਾਬਾ ਬਾਲਕਨਾਥ ਮੰਦਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ 10) ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(16) ਹੁਣ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਇਸਤਰਾਸਾ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਤੋਂ ਟਾਟਾ ਸੂਮੇ, ਲਾਕੇਟ, ਪਰਸ ਅਤੇ ਆਰਸੀ ਦੀ ਕਥਿਤ ਬਰਾਮਦਗੀ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਕੋਲੋਂ ਟਾਟਾ ਸੂਮੇ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਹੀ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਜੁਰਮ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਅਸਥਿਰ ਹੈ, ਟਾਟਾ ਸੂਮੇ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਸਬ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.11, ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.7 ਅਤੇ ਸ. ਸਬ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.12. ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਟਾਟਾ ਸੂਮੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਖੜੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਦਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਸਥਿਤ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਤੋਂ ਕਾਬੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਗੜ੍ਹਦੀਵਾਲਾ। ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਕੋਲੋਂ ਟਾਟਾ ਸੂਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਰਾਮਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਟਾਟਾ ਸੂਮੇ ਵਿੱਚ ਸਫਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ ਜਾਂ ਟਾਟਾ ਸੂਮੇ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਰਕ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਜ਼ਮ ਪੰਜ ਦਿਨ ਤੱਕ ਟਾਟਾ ਸੂਮੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਉਕਤ ਵਾਹਨ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਲੁੱਟ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਚਣਾ ਹੀ ਸੀ। ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ, ਟਾਟਾ ਸੂਮੇ ਤੋਂ ਉਕਤ ਵਾਹਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਆਰਸੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਫੁੱਟ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਵਾਹਨ ਰਾਹੀਂ ਸਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਜੋਖਮ ਕਿਉਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਵਾਹਨ ਚਲਾਉਣਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣਗੇ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਾਬੇ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਗਾਹਕ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਟਾਟਾ ਸੂਮੇ ਪਾਰਕ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਟਾਟਾ ਸੂਮੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਰੋਕ

ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਾਂ।

(17) ਹੁਣ ਮੁਲਜ਼ਮ ਭਾਈ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.7, ਜੋ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਗਵਾਹ ਬਰਾਮਦ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਲਾਕੇਟ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਲੁਕਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਲਾਕੇਟ ਨੂੰ ਵੇਚ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਖਾਸ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪੈਸਾ ਕਮਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਟਾਟਾ ਸ਼ੂਮੋ ਵੇਚ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਲਾਕੇਟ ਬਹੁਤ ਮਾਮੂਲੀ ਚੀਜ਼ ਸੀ। ਘਰ ਦਾ ਕੋਈ ਗੁਆਂਢੀ ਨਹੀਂ, ਜਿੱਥੋਂ ਲਾਕੇਟ ਬਰਾਮਦ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਰਿਕਵਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕੋਲੋਂ ਪਰਸ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਜਿੱਥੋਂ ਇਹ ਪਰਸ ਬਰਾਮਦ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਥਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਸੀ। ਬਿਆਨ ਸਾਬਕਾ ਪੀਜੀ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪਰਸ ਕਿੱਥੇ ਛੁਪਾ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਪਰਸ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਫੋਟੋ ਵਾਲੇ ਪਰਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਟਾਟਾ ਸ਼ੂਮੋ ਬੇਅਰਿੰਗ ਨੰਬਰ ਪੀ.ਬੀ.-10-5786 ਦੀ ਆਰ.ਸੀ. ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡਾ. ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਵੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਰਿਕਵਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਬੂਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਰਿਕਵਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਘਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਔਰਤ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਮਕਾਨ ਇਕੱਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿੰਨੋਂ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ. PF, PG ਅਤੇ PH ਅਤੇ ਰਿਕਵਰੀ ਮੈਮੋ ਸਾਬਕਾ. PF/1. PG/1 ਅਤੇ PH/1, ਕੇਵਲ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ PW7 (ਇੱਕ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਗਵਾਹ) ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ, ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਵਾਲੇ ਡੱਬੇ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਲਾਕੇਟ ਪਛਾਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਕਤ ਲਾਕੇਟ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕੋਲੋਂ ਬਰਾਮਦ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਲਾਕੇਟ ਅਤੇ ਪਰਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਤਿੰਨ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਤੋਂ ਲਾਕੇਟ, ਪਰਸ ਅਤੇ ਆਰਸੀ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ, ਨਾਮ; ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਾਜਵੀਰ ਸਿੰਘ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਜ਼ਖਮੀ ਹਨ।

(18) ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜੁਰਮ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪੁਖਤਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਇਸਲਈ, ਅਸੀਂ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਭਿੰਨ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੂਰੇ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਲਈ, ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲਾ ਸਾਡੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ

ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

(19) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਡਾ ਪੱਕਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਅਧੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(20) ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੌਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ